
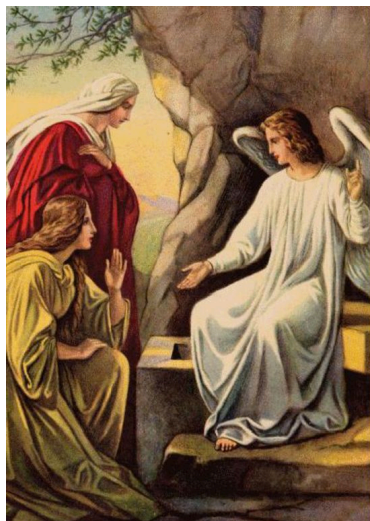

10.04.2023 VELIKONOČNI PONEDELJEK velikonočna osmina	KRIŽ ob 10h	MAŠA NI NAROČENA, A VSEENO BO
11.04.2023 TOREK velikonočna osmina		
12.04.2023 SREDA velikonočna osmina		
13.04.2023 ČETRTEK velikonočna osmina	Srečanje za starše prvoobhajancev ob 19h	
14.04.2023 PETEK velikonočna osmina		
15.04.2023 SOBOTA velikonočna osmina	KAZLJE ob 19h	
16.04.2023 BELA NEDELJA GOSPODOVEGA USMILJENJA	KAZLJE ob 8.30 KRIŽ ob 10.00	+ SERAŽIN, Kazlje 5a ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

*Angel pa je nagovoril ženi:
»Ne bojta se!
Vem, da iščeta Jezusa, križanega.
Ni ga tukaj.
Obujen je bil, kakor je rekel!
Stopita sèm in poglejta kraj, kamor so ga položili.*

Otroci imate velikonočne počitnice do bele nedelje, z veroukom nadaljujemo 17. aprila do 30. aprila, potem sledijo prvomajske počitnice do 7. maja, nadaljujemo z veroučnimi srečanji 8. maja do 28. maja, ko zaključimo z veroukom. Od 29. maja do 31. maja bo tridnevnic pred prvim obhajilom, 4. junija - nedelja prvo sveto obhajilo. 13. junija bo podelitev spričeval pri sv. Antonu ob 19h. 26. junij do 29. junij ORATORIJ 2023.

SREČANJE ZA STARŠE PRVOOBHAJANCEV - 13.4. OB 19H V ŽUPNIŠČU.
TEL.ŠT.: **041689188**

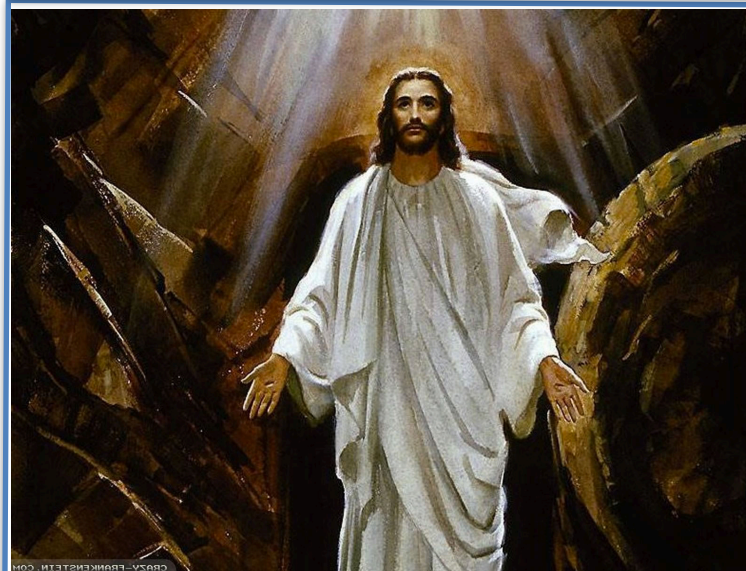

ŽUPNIJA TOMAJ
VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA

Štev.15/LETO XI.

09. APRIL 2023

Potrebno je bilo, da je Kristus vstal od mrtvih
Iz svetega evangelija po Janezu (Jn 20,1-9)

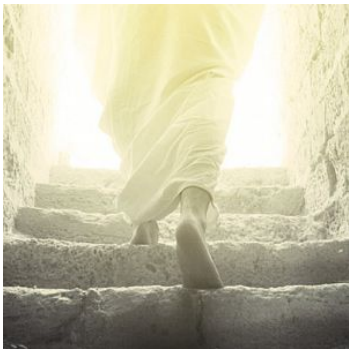
Prvi dan tedna je prišla Marija Magdalena navsezgodaj, še v temi, h grobu in je videla, da je kamen odstranjen od groba. Tedaj

je stekla in prišla k Simonu Petru in k drugemu učencu, ki ga je imel Jezus rad, ter jima rekla: »Gospoda so vzeli iz groba in ne vemo, kam so ga položili.« Peter in oni drugi učenec sta šla ven in se odpravila h grobu. Skupaj sta tekla, vendar je drugi učenec Petra prehitel in prvi prišel h grobu. Sklônil se je in videl povôje, ki so ležali tam, vendar ni vstopil. Tedaj je prišel tudi Simon Peter, ki je šel za njim, in stopil v grob. Videl je povôje, ki so ležali tam, in prtič, ki je bil na Jezusovi glavi, a ne ob povôjih, temveč posebej zviti na drugem mestu. Tedaj je vstopil tudi oni drugi učenec, ki je prvi prišel h grobu; in videl je in veroval. Nista še namreč razumela Pisma, da je prvi prišel h grobu; in videl je in veroval. Nista še namreč razumela Pisma, da

Duhovna spodbuda

Izkušnja vstajenja v prvi skupnosti učencev je bila dolgotrajen proces.

Sprva mnogi niso verjeli pričevanju tistih, ki so doživeli Jezusovo živo navzočnost ([Mt 28,17](#); [Mk 16,11.13.14](#); [Lk 24,11.36.41](#); [Jn 20,25](#)). Toda prikazovanja so bila tako močna, globoka in prepričljiva, da so uspela premagati človeško nevero. Ženske so bile bolj verne kot moški, o čemer nam pripovedujejo vsi štirje evangelisti. Bile so prve, ki so verjele v veselo novico o vstajenju ([Mt 28,9-10](#); [Lk 24,4-11](#); [Jn 20,11-18](#)).

Ob novici Marije Magdalene, ki je videla prazen grob, sta Peter in ljubljeni učenec tekla h grobu. Oba sta videla na tleh lepo zložene povoje. Za drugega učenca evangelij pravi: "Videl je in veroval!" Nič pa ne pove o Petrovi reakciji, čeprav je prvi vstopil. Na koncu evangelij dodaja, da še nista »umevala Pisma, da mora vstati od mrtvih" ([Jn 20,9](#)).

To pomeni, da Stara zaveza sama po sebi ne posreduje popolnega razumevanja

tistega, kar vsebuje. Luč za razumevanje njenega pravega pomena se pojavi v trenutku, ko zmoremo verovati v Jezusovo vstajenje. Izkušnja vstajenja je šele učencem odprla oči in jim razkrila popoln in celovit pomen Stare zaveze. Prisluhnimo zgodbi, ki pomaga razumeti ta spremenjen pogled: V krogu prijateljev je nekdo pokazal fotografijo, na kateri je bil moški s surovim obrazom. Vsi so menili, da gre za neprijetno osebo.

V tistem trenutku je pristopil fant in rekel: "To je moj oče!" Ostali so ga pogledali in rekli: "Torej je strog oče!« Fant je odgovoril: "Ne, ne, ne! On je zelo ljubeč. Moj oče je odvetnik. Ta fotografija je bila posneta na sodišču, ko je ovadil zločin zemljiškega posestnika, ki je želel revni družini odvzeti nekaj njihovih zemljišč! Moj oče je zmagal.

Ubogi družini ni bilo odvzeto zemljišče!" Vsi so še enkrat pogledali fotografijo in rekli: "Kako lepa fotografija!" Skoraj po čudežu je nanjo padla svetloba in dobila je nov videz. Strogi obraz je postal prežet z veliko nežnostjo! Sinove besede so spremenile vse, čeprav niso spremenile ničesar! Podobno so Jezusove besede in dejanja, ki so se rodila iz izkušnje sina, ki ga je Oče ljubil, ne da bi spremenili eno samo črko ali vejico, spremenile ves pomen Stare zaveze ([Mt 5,17-18](#)).

Isti Bog, ki se je zdel tako oddaljen in strog, je prevzel lastnosti dobrega Očeta, polnega nežnosti! Marija Magdalena se je vrnila h grobu, da bi bila tam, kjer je bila še zadnjič z Ljubljenim ([Jn 20,11](#)). Iskala je Jezusa, ob katerem je živela zadnja tri leta. Videla ga je, vendar ga ni prepoznala. Iskala je Jezusa iz preteklosti, kakršen je bil pred tremi dnevi. Tista podoba ji je preprečevala, da bi prepoznala živega, Vstalega, ki je bil pred njo. Imela ga je za vrtnarja, a ko je izgovoril njeno ime, ga je prepoznala. Odgovorila je: "Učitelj!" Njen prvi vtis je bil, da je bila smrt le boleč dogodek na poti in da je zdaj spet vse tako, kot je bilo prej. To je bil isti Jezus, ki ga je poznala ([Jn 20,13-16](#)), vendar način bivanja z njim ni bil več enak. Rekel ji je: "Ne oklepaj se me! Kajti nisem še šel gor k Očetu." ([Jn 20,17](#)) Zapustiti ga je morala in prevzeti svoje poslanstvo: oznaniti bratom, da je šel k Očetu. Vstali Jezus nam je na ta način odprl pot k Očetu in nam ga ponovno približal.

Način, kako je opisano Jezusovo prikazovanje Mariji Magdaleni, nam omogoča, da se zavemo stopenj poti, ki jo je morala prehoditi – od bolečega iskanja do novega velikonočnega srečanja. To je tudi pot, ki jo moramo vsi prehoditi v svojem življenju: iskanje Boga z življenjem po evangeliju.